

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 27 april 2011 in zaak nr. 10/30807 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 augustus 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 mei 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. De eerste grief van de minister is gericht tegen het oordeel van de rechtbank dat de herhaalde bedreigingen en mishandeling die de vreemdeling in verband met zijn levenswijze van de zijde van Al Shabaab heeft ondervonden, beschouwd moeten worden als vervolgingshandelingen op religieuze gronden en dat zijn vrees voor vervolging voldoende zwaarwegend is, omdat de vreemdeling is bedreigd door dezelfde mensen die zijn broer hebben vermoord. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de minister derhalve ten onrechte aangenomen dat de vreemdeling geen verdragsvluchteling is in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000).

De minister klaagt dat de rechtbank ten onrechte tot dit oordeel is gekomen en betoogt daartoe dat hij, weliswaar de door de vreemdeling in zijn asielrelaas gestelde feiten geloofwaardig heeft bevonden, maar de daaraan ontleende vrees niet plausibel heeft geacht. Daartoe wijst de minister er op dat de vreemdeling eerst enkele maanden na het laatste incident zijn land van herkomst heeft verlaten, hetgeen er niet op duidt dat hij in de negatieve aandacht van Al Shabaab stond. Voorts is de minister van mening dat de rechtbank hetgeen de vreemdeling is overkomen ten onrechte plaatst onder een van de gronden van het Vluchtelingenverdrag, omdat niet valt in te zien hoe de gebeurtenissen gerelateerd zijn aan de religieuze overtuiging van de vreemdeling, temeer nu hij tijdens het nader gehoor heeft verklaard nooit problemen te hebben ondervonden vanwege zijn religie.

2.2.1. In het besluit van 9 augustus 2010 is de minister, voor zover thans van belang, uitgegaan van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas gestelde feiten. Aldus is niet in geschil dat begin 2009 drie mannen van Al Shabaab de vreemdeling thuis hebben opgezocht en hem te

verstaan hebben gegeven dat hij niet langer jongeren op het slechte pad moest brengen. Nadat de vreemdeling aan de mannen te kennen had gegeven dat hij hiermee rekening zou houden, zijn de mannen vertrokken. De vreemdeling heeft voorts verklaard dat op 4 juni 2009 mannen van Al Shabaab langskwamen op zoek naar zijn broer en dat zij zijn broer om voor hem onbekende redenen hebben gedood. De vreemdeling heeft bij deze gelegenheid geen problemen ondervonden van de zijde van de mannen. Het derde incident vond, volgens de verklaringen van de vreemdeling, ongeveer een maand later plaats bij het huis van een vriend. In het huis werd muziek gedraaid en de vreemdeling is daarop aangesproken door mannen van Al Shabaab. Bij deze gelegenheid is de vreemdeling door een van de mannen met een geweerkolf op zijn hoofd geslagen. Hierna is de vreemdeling tot zijn vertrek uit Somalië in februari 2010 nog eenmaal opgebeld door een anoniem persoon die hem vertelde dat hij zijn leven diende te beteren of anders het land moest verlaten.

Over het betoog van de vreemdeling in zijn zienswijze dat de problemen die hij van de zijde van Al Shabaab heeft ondervonden voortvloeien uit religie en derhalve verdragsgerelateerd zijn, heeft de minister zich in het besluit op het standpunt gesteld dat de vreemdeling daarin niet kan worden gevolgd. Daartoe heeft hij overwogen dat de vreemdeling tijdens het nader gehoor heeft verklaard geen problemen te hebben ondervonden vanwege zijn geloof en dat het enkele feit dat Al Shabaab vanuit religieuze overtuiging handelt onvoldoende is om aan te nemen dat de ondervonden problemen verdragsgerelateerd zijn. Voorts heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling in de gestelde incidenten geen directe reden heeft gezien om zijn land van herkomst te verlaten en dat uit die incidenten ook niet kan worden afgeleid dat specifiek hij in de negatieve aandacht van Al Shabaab staat.

2.2.2. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat Al Shabaab een fundamentalistische groepering is die zich beroept op het geloof en dat hij, nu hij zich niet heeft gehouden aan de voorschriften die Al Shabaab oplegt, wel degelijk risico loopt in vluchtelingrechtelijke zin. Dat de problemen beperkt zijn gebleven tot de gestelde incidenten is terug te voeren op het feit dat hij zich tot aan zijn vertrek heeft schuilgehouden, aldus de vreemdeling.

2.2.3. Daargelaten de vraag of de door de vreemdeling ondervonden problemen als verdragsgerelateerd kunnen worden beschouwd, geldt dat de minister terecht betoogt dat de rechtbank die problemen ten onrechte voldoende zwaarwegend voor toelating als verdragsvluchteling heeft geacht. De minister heeft reeds in de omstandigheid dat de vreemdeling in de gestelde incidenten geen directe reden heeft gezien om zijn land van herkomst te verlaten en uit die incidenten ook niet kan worden afgeleid dat specifiek hij in de negatieve aandacht van Al Shabaab stond, terecht geen grond gezien om door de vreemdeling aannemelijk gemaakt te achten dat bij terugkeer naar zijn land van herkomst sprake zal zijn van vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

Reeds gelet hierop slaagt de grief.

2.3. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. De andere grief behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden

vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling het volgende.

2.4. Voor zover de vreemdeling in beroep heeft betoogd dat de minister niet in redelijkheid het ontbreken van documenten aan hem heeft kunnen tegenwerpen, geldt dat aan deze hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond de Afdeling niet toekomt. Over die grond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die grond, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop die betrekking heeft, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geding.

2.5. De vreemdeling heeft voorts in beroep betoogd dat de minister hem ten onrechte geen toelating heeft verleend op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, nu niet in geschil is dat hij afkomstig is uit Mogadishu en de algehele veiligheidssituatie aldaar van dien aard is dat sprake is van de uitzonderlijke situatie, als bedoeld in die bepaling.

2.5.1. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank overwogen dat de minister in het besluit niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat de vreemdeling bij terugkeer naar Mogadishu geen reëel risico loopt op ernstige schade, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000.

Deze overweging heeft de minister in hoger beroep niet bestreden, zodat vast staat dat het besluit op dit punt wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb dient te worden vernietigd.

2.5.2. Voor zover de minister bij brief van 6 januari 2011 de rechtbank een aangepast standpunt heeft doen toekomen over de vraag of de vreemdeling in aanmerking komt voor toelating op voet van voormelde bepaling en hij in het licht daarvan heeft verzocht om finale geschilbeslechting, wordt het volgende overwogen.

In de brief heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling bij terugkeer naar _____ weliswaar een reëel risico loopt op ernstige schade, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, doch dat de vreemdeling niettemin niet in aanmerking komt voor toelating op voet van die bepaling, nu hem een vestigingsalternatief elders in Zuid- en Centraal-Somalië kan worden tegengeworpen.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer uitspraak van 15 oktober 2008 in zaak nr. 200708452/1; www.raadvanstate.nl) dient bij de beoordeling of de rechtsgevolgen van een vernietigd besluit in stand moeten worden gelaten te worden uitgegaan van de feiten en omstandigheden die zich op het moment van uitspraak voordoen en het dan geldende recht. Gelet op hetgeen onder 2.2.1. is overwogen, is niet in geschil dat de vreemdeling eerder problemen heeft ondervonden van de zijde van Al Shabaab. Reeds nu de minister in de brief van 6 januari 2011 dat aspect niet heeft betrokken bij de vraag of de vreemdeling een vestigingsalternatief elders in Zuid- en Centraal-Somalië kan worden

teggengeworpen, wordt – in het licht van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011 in zaken nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk (www.echr.coe.int/echr en JV 2011/332) en het naar aanleiding daarvan bij Besluit van de minister van 22 september 2011, nummer WBV 2011/13, houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Stcrt. 2011, 17984) aangepaste beleid voor Somalische vreemdelingen – geen grond gezien voor instandlating van de rechtsgevolgen.

2.6. Reeds gelet op het voorgaande is het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 9 augustus 2010 gegrond en komt dat besluit voor vernietiging in aanmerking. De minister dient opnieuw op de aanvraag van de vreemdeling te beslissen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.7. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 27 april 2011 in zaak nr. 10/30807;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister van Justitie van 9 augustus 2010, kenmerk 1002.10.1336;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken-Westra, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

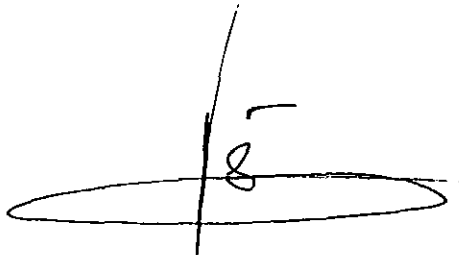
w.g. Vreken-Westra
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 juni 2012

434.

Verzonden: 29 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser